

CHRISTOPHER BEAZLEY

Volt európai parlamenti képviselő

Christopher Beazley, aki a Baltic States Inter Group (a balti államokkal foglalkozó képviselőcsoportok közötti csoportosulás) alapító tagja, aktívan részt vett a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégia kialakításában.

Az uniós stratégia fordulópontot jelent a balti-tengeri régió életében. Reményei szerint milyen változások történnek az elkövetkező 10 évben?

- Remélem, hogy a Balti-tenger mentén fekvő nyolc állam egyenlőtlen gazdasági teljesítményét és lehetőségeit egy egységes és hatékony európai piac váltja fel.
- Hogy a Balti-tenger ökológiai szempontból újra egészséges lesz.
- Hogy helyreáll az a természetes harmónia, amely gazdasági, környezeti, társadalmi, politikai és kulturális értelemben a Sztálin–Hitler paktum, azaz a Molotov–Ribbentrop egyezmény előtt évszázadokig létezett.

A régióban és magát a Balti-tengert illetően is rendkívül összetett problémák várnak megoldásra. Véleménye szerint melyek jelentik majd a legnagyobb kihívást?

- Az, hogy megnyugtató módon véget vessünk a balti-tengeri régió hidegháború okozta fél évszázados megosztottságának, illetve kellőképpen ellensúlyozni tudjuk azt.
- Hogy a teljes stratégia megvalósuljon, és ne csak elszigetelt projektek sikeréről lehessen beszélni. Egy stratégia attól kap lendületet, ha minden egyes lépés újabbakhoz vezet, és a nagyközönség, Európa többi része és az unión kívüli országok érteni fogják ennek a folyamatnak a jelentőségét.
- Hogy a nyolc partmenti ország kormányfői világos politikai irányvonalat jelöljenek ki a stratégia irányításához, és hogy az Európai Tanács, a Bizottság és a Parlament, illetve a közvetlenül érintett regionális és helyi önkormányzatok hatékonyan működjenek együtt, biztosítva az átláthatóságot és a civil részvételt.

Véleménye szerint mi a legnagyobb akadálya a stratégia sikeres megvalósításának?

Bár a stratégiát – amelynek minden egyes eleme kapcsolatban áll a többivel – egészében kell szemlélni, mégis talán a kultúra és az oktatás okozza a legtöbb nehézséget. Az Európai Parlament balti-tengeri stratégiájában számos speciális cselekvési területet megjelöltünk: diák- és tanárcserék, a közös európai és balti örökség megértése, közös kutatóprogramok az egyetemek és az ipari szereplők részvételével, turisztikai potenciál.

A legnagyobb elvárás egy az amerikai Ivy League egyetemekhez hasonlóan világhírű balti egyetem létrehozására vonatkozik, mely egyenlő feltételekkel versenyezne neves amerikai és európai universitasokkal.

Ami a kultúrát illeti, nem szabad alábecsülni az ének, a hangszeres zene, a történelem, az irodalom, a mitológia és általában a művészetek jelentőségét, melyeket mindenütt a világon támogatni kell.

” Bár a stratégiát – amelynek minden egyes eleme kapcsolatban áll a többivel – egészében kell szemlélni, mégis talán a kultúra és az oktatás okozza a legtöbb nehézséget. ”

Dr. CECILIA MALMSTRÖM

Svédország európai ügyekért felelős minisztere

Az uniós stratégia fordulópontot jelent a balti-tengeri régió életében. Reményei szerint milyen változások történnek az elkövetkező 10 évben?

A Balti-tenger térségében található országok közül nyolc ma uniós tagállam és szervesen kapcsolódik az EU belső piacához. Ez jelentősen hozzájárult a régió 90-es évek eleje óta tartó fejlődéséhez. De továbbra is nagy kihívások előtt állunk, amelyekkel együtt kell szembenéznünk, és amelyeknek csak egymással szorosan együttműködve tudunk megfelelni.

Remélem, hogy a következő 10 évben az uniós stratégiának köszönhetően fokozódik az integráció, tovább erősödik a balti régió versenyképessége, és a Balti-tenger állapota is sokat javul.

A régióban és magát a Balti-tengert illetően is rendkívül összetett problémák várnak megoldásra. Véleménye szerint melyek jelentik majd a legnagyobb kihívást?

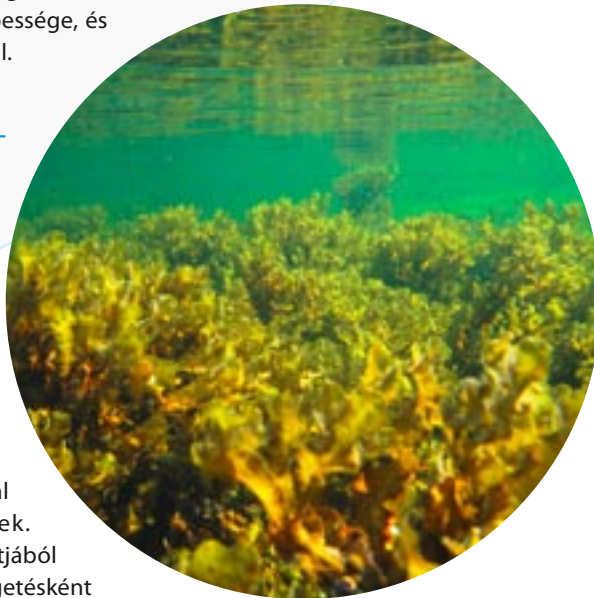
Oda kell figyelnünk, hogy a térség gazdaságának fellendítése érdekében tett lépések és a Balti-tenger állapotának javítását célzó intézkedések ne legyenek egymással ellentétes hatásúak.

A Balti-tenger állapota szempontjából a gazdasági válságot nem fenyegetésként kell értelmeznünk, hanem mint egy fenntartható és ökológiai szempontból hatékony régió létrehozásának a lehetőségét.

A balti-tengeri országok felelősségteljes szerepvállalása is lényeges lesz, amikor konkrét lépések meghozatalára kerül majd sor. Ráadásul az uniós stratégia nem a már létező együttműködés helyett vagy attól függetlenül, hanem annak kiegészítéseként kell, hogy megvalósuljon. Egy másik nagy kihívás a stratégia helyi és regionális szinten történő beágyazása.

Milyen további lépések várhatók a balti-tengeri stratégiával kapcsolatban a svéd uniós elnökség alatt?

A balti-tengeri stratégia az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa júliusi ülésén kerül bemutatásra, az Európai Tanács pedig októberi csúcstalálkozóján fogadja majd el, hogy minél hamarabb megkezdődhessen a végrehajtása. Szeptember 17–18-án a svéd elnökség rendezésében kétnapos miniszteri eszmecezerére kerül sor Stockholmban a makrorégiós együttműködés témájában.

” Az egyik legnagyobb kihívást a balti-tengeri régió belüli meglévő távolságok áthidalása jelenti. ”

JAN KOZŁOWSKI

A lengyelországi Pomerániai vajdaság marsallja

Az uniós stratégia fordulópontot jelent a balti-tengeri régió életében. Reményei szerint milyen változások történnek az elkövetkező 10 évben?

Egy hatékony balti-tengeri stratégia kidolgozása meglehetősen ambiciózus célkitűzés, és a siker érdekében gyakorlatilag a csillagos eget kell megcéloznunk. Mi leginkább egy valóban integrált stratégiát szeretnénk 10 év múlva a makrorégióknak. Egy olyan stratégiát, amely többek között javítja a közlekedést a régió egyes területei között és azon kívül is, pl. Dél-Európa és Ázsia irányába. Ehhez nem elég, ha csak a régió egyes részeire koncentrálunk.

Egy másik fontos cél az energiabiztonság, amely megfelelő ellátást és sokoldalú energiaelosztást jelent. Ezenkívül egy versenyképes és innovatív régióra volna szükségünk, amihez szintén az kell, hogy a régiót egészében, egy egységként kezeljük. Az egész térségre kiterjedő, kiegyensúlyozott megoldásokra van szükség, nem pedig az innováció pontszerű, helyi megnyilvánulásaira.

Végezetül azt szeretnénk, ha a stratégia cselekvési tervének végrehajtására irányuló munkánk eredményeként a balti-tengeri régió vonzóbb helyé válna az itt élni, tanulni vagy befektetni szándékozók számára.

A régióban és magát a Balti-tengert illetően is rendkívül összetett problémák várnak megoldásra. Véleménye szerint melyek jelentik majd a legnagyobb kihívást?

A jelenlegi helyzetben az egyik legnagyobb kihívást a balti-tengeri régió belüli meglévő távolságok áthidalása jelenti. Ehhez a kevésbé fejlett térségekben a hiányosságok pótlására irányuló folyamatos beruházásokra van szükség (főleg az infrastruktúra terén), másfelől arra is törekednünk kell, hogy az egész régió az innováció, a tudás és az oktatás fontos központjává váljon.

Egy másik előrelátható probléma Oroszország kellő részvételének biztosítása. E nélkül, pusztán a jószomszédi viszonyra alapozva nehezen érhető el siker. Úgy gondolom továbbá, hogy ahhoz, hogy a régió valóban sikeres legyen, erősebb balti identitástudatra van szükség, és minden lehetséges területen együtt kell működnünk. Ez persze nem jelenti a világ többi részétől való elzárkózást.

A balti-tengeri stratégia és a hozzá kapcsolódó cselekvési terv megfelel az Ön várakozásainak? Úgy értem, ahogy Ön értelmezi azokat. Megvalósítható velük egy gazdaságilag virágzó, vonzó, elérhető, tiszta és ökológiai szempontból biztonságos régió álma?

Nézze, először is eddig még senki nem próbálkozott közülünk ilyesmivel, és egy rendkívül összetett dologról van szó. Az egyes országok, illetve régiók önálló törekvései és a Baltikum egészére vonatkozó átfogó célkitűzések közötti összhang megteremtése sem könnyű feladat.

Ha magát a dokumentumot nézzük – úgy értem az általunk ismert előzetes tervezetet –, csalódottak is lehetnénk, hiszen nem egy kellően megalapozott, a balti-tengeri térség egészére kiterjedő, átfogó stratégiával van dolgunk, hanem csupán egy sor zászlóshajó projektről, világos szelekciós kritériumok és egyértelműen meghatározott szerepek nélkül.

Az is meglepő, hogy a parti régiókra vonatkozó stratégia egyáltalán nem foglalkozik a tengeri gazdasággal – szó sincs benne a kikötőkről és a hajógyárakról. És joggal csodálkozhatunk azon is, hogy noha a turizmusról említést tesz a szöveg, a dokumentumból teljességgel hiányoznak a gazdag kulturális aspektusok, pedig a kultúra a gyökereinken túl a helyes fejlődésnek és az emberhez méltó életfeltételeknek is fontos eleme.

Végezetül nehéz elképzelni, hogy bármilyen stratégia is sikeresen végrehajtható lenne megfelelő anyagi háttér hiányában. De tisztában vagyok azzal, hogy még csak az elején járunk egy hosszú folyamatnak, és lesz időnk javítani az eddig elért eredményeken. Természetesen a szubszidiaritás és a transzparencia elvét továbbra is szem előtt kell majd tartani.

” A Balti-tenger állapotából a gazdasági válságot nem szabad fenyegetésként értelmeznünk. ”

Dr. ANDREAS RÖPKE

A Mezőgazdasági, Környezetvédelmi és Fogyasztóvédelmi Minisztérium tengervédelmi osztályvezetője, Mecklenburg-Előpomeránia tartomány (Németország)

Az uniós stratégia fordulópontot jelent a balti-tengeri régió életében. Reményei szerint milyen változások történnek az elkövetkező 10 évben?

Őszintén remélem, hogy a következő 10 évben a különböző ágazatokkal kapcsolatban meghozandó döntések és intézkedések – legyen szó mezőgazdaságról, vízgazdálkodásról, közlekedésről vagy halászatról – integrált tervezésen és adminisztrációs folyamatokon alapulnak majd. Mindez azt a közös célt kell, hogy szolgálja, hogy a balti-tengeri térség egy fenntartható fejlődésű, egészséges környezetű régióvá váljon, és ezáltal mintául szolgálhasson az Európai Unió és az egész világ számára.

Az uniós stratégia valóban fordulópontot jelenthet a régió életében. Fontos előrelépés történt egy integrált és ágazatközi politikai megközelítés felé. Ez remélhetőleg segít majd túllépni az ágazati és nemzeti keretek közé szorított régi gondolkodásmódon és cselekvésformákon, amelyek számos mostani problémánk okozói. A Balti-tengert ért környezeti károk a közös természeti örökségünkkel való helytelen, rövidlátó gazdálkodás eredményeként is felfoghatók. Túl sok egymástól független politikai elképzelés valósult meg különböző nemzeti és nemzetközi szinteken ugyanazon a régióban belül. Ez magától értetődően egy olyan rendszerhez vezetett, amelyik nem volt képes optimális módon kezelni az erőforrásait, és nem a Balti-tenger körül élő emberek és környezetük speciális igényeihez igazodott.

Az olyan Balti-tengert érintő környezeti problémákat, mint az eutrofizáció és a túlhalászat, vagy a tengerszennyezés és az élőhelyek elpusztulása valószínűleg csak egy közös és fenntartható fejlődés révén lehet megoldani, mégpedig a Helsinki Bizottság (HELCOM) balti-tengeri cselekvési tervében körvonalazott ökoszisztéma-alapú megközelítésre alapozva. Ez jelentős szerepet fog játszani az uniós stratégia megvalósításában.

”A projektek egytől-egyig olyan eredményre kell, hogy vezessenek, amely egyaránt előnyös a régióban élő emberek és a Balti-tenger környezete számára.”

A régióban és magát a Balti-tengert illetően is rendkívül összetett problémák várnak megoldásra. Véleménye szerint melyek jelentik majd a legnagyobb kihívást?

Úgy vélem, a következő évtizedek legnagyobb kihívást jelentő és messze legfontosabb problémája a Balti-tenger eutrofizációja lesz, valamint az olyan negatív hatások, mint az algák okozta vagy a cianobakteriális eredetű vízvirágzás, az oxigénhiány és az ún. „halott zónák”. Az eutrofizációt a főleg szárazföldi forrásokból származó túlzott tápanyagbevitel okozza. A Balti-tenger ebből a szempontból rendkívül érzékeny, mivel viszonylag kicsi a vízcseréje. Következésképpen bármilyen anyag könnyen felhalmozódik, ha a bevitel mértéke magasabb, mint a kibocsátásé. Ebből a szempontból a foszfátok és a nitrátok a leglényegesebb tápanyagok. A nitrátbevitel nehezen csökkenthető, mivel elsősorban a vízgyűjtő területen található diffúz mezőgazdasági forrásokból származik. Nagy kihívást fog jelenteni – az Európai Unió vízügyi keretirányelvének megfelelően – a szigorúbb vízminőségi előírások foganatosítása a mezőgazdasági gyakorlatban és a közös agrárpolitikában (KAP). A vízügyi és mezőgazdasági döntéshozók, valamint a mezőgazdasági termelők között el kell, hogy induljon a kommunikáció, hogy közös gyakorlati megoldások születessenek. Az uniós stratégia megfelelő platformot nyújt egy ilyen ágazatokon átívelő megközelítéshez.

Véleménye szerint mi a legnagyobb akadálya a stratégia sikeres megvalósításának?

Az uniós irányelvekkel ellentétben a stratégia nem bír kötelező jogi érvennyel. Egyesek valószínűleg arra próbálják majd használni az uniós stratégiát és a cselekvési tervet, hogy pénzt pumpáljanak a régióba különböző általános üzleti projektek finanszírozására. Az én olvasatomban ez nem fér össze a stratégia szellemiségével. Nagyon erős adminisztratív részvételre van szükség a Bizottság részéről, hogy biztosított legyen az ágazati integráció és a kölcsönös megfeleltetés felügyelete. A projektek egytől-egyig olyan eredményre kell, hogy vezessenek, amely egyaránt előnyös a régióban élő emberek és a Balti-tenger környezete számára.